

AD WIKÈNT INHOUDSOPGAVE

Begraven onder de
zwaveldamp
van de Isla

pagina 14+15

'Ervaren onaangena-
me emoties
kan geluk ver-
gro-

pagina 16

Hyundai wil luxe
elektro-
wagen

pagina 17

Het kleermakersvak
als hobby

pagina
18+19

Verfilming Musical
Sunset
Boulevard

pagina 20

'Vitamine B3 kan
miskramen
voorkomen'

pagina 21

Puzzels, Strip,
Eten & Zo

pagina 22

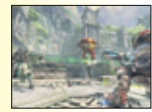
Samsung Gear Fit2
Pro nu ook
waterbestendig

pagina 23

Quake Champions
op 22
augustus

pagina 23

IT-column

pagina 23

Paris Hilton durfde
straat niet
meer op na
seksvideo

pagina 24

WARWARÚ

Vroeger zei men 'het kan
nog beter'. Vandaag zegt
men 'Het kan nog erger'.

MARTIE GENCER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Scharlooweg 31
Willemstad, Tel. 7472200

De joodse begraafplaats van Beth Haim Blenheim, 'Huis van de Levenden', pal onder de rook van de Isla. De oude foto is gemaakt door B. (Boy) Lawson in 1964.

Begraven onder de

Voor de joden zijn de begraafplaatsen waar zij hun doden op de heilige plek te ruste leggen vaak zeer oud. Het heeft ermee te maken dat joodse begraafplaatsen niet geruimd mogen worden volgens de wetten van het jodendom en dus 'eeuwig' zijn.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Sefardische begraafplaatsen worden gekenmerkt door liggende grafstenen, terwijl op Asjkenazische begraafplaatsen de grafstenen rechtop staan. Bezoekers, met name die van Asjkenazische afkomst, laten vaak een steentje op het graf achter, ten teken dat men er is geweest en de doden heeft herdacht. De oorsprong van dit gebruik is oud en stamt mogelijk uit de oudtestamentische tijd, toen het joodse volk een nomadisch bestaan leidden en de overledenen werden begraven op de plek waar ze stierven, waarna de graven met hopen stenen werden gemarkeerd. Andere bezoekers vulden de stenen uit respect aan. Het plaatsen van stenen op een graf kreeg in de loop der tijd verschillende symbolische betekenissen.

Ik was er eerder geweest,

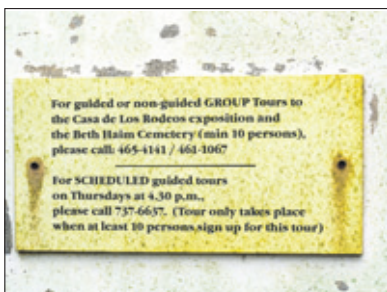
maar alweer een aantal jaren niet, de joodse begraafplaats Beth Haim, Huis van de Levenden, pal onder de rook van de Isla. Het 17e eeuwse Beth Haim is in vergelijking een klein stukje grond, omringd door het immense terrein van de Isla-olie-raffinaderij, dat zich daar sinds 1915 heeft gevestigd en het 'Huis van de Levenden' langzaam heeft ingesloten. De plek beslaat ruim twee hectare, ligt er al sinds 1658 en is de oudste joodse begraafplaats van het Caribisch gebied. Het moet in de 17e eeuw een rustieke plaats zijn geweest, met zicht op het Schottegat, de binnenhaven van Curaçao, het hart van de handel. Het vertelt de geschiedenis van de joodse diaspora. De grafzerken lagen oorspronkelijk vlak en gelijk met de grond, maar in de loop der tijd werden ze overdekt door aarde en losse stenen en

De officiële entree.

overwoekerd door struikgewas. Het onderhoud raakte in verval bij het vertrek van veel leden van de oude joodse families en de

oprichting van nieuwe begraafplaatsen op Berg Altona in 1864 en 1880. Van de destijds meer dan tweeduizend graven is nog

De gelige neerslag is overal te zien.

Het wordt beschouwd als een vorm van respectloosheid ten aanzien van de overledenen om over een graf te lopen of erop te staan. Als men een grafsteen nader wil bekijken, benadert men deze van de zijkant.